

'Ορφεία
(Ὀμήρου)

ψαλλόμενα Ὀμηρεῖα ἄσματα, ἐσμεν ὡς ἐνέχοντες
 καὶ ὡς ἱερὰν παρρησιασθῆναι ἐφάμεθα διὰ τοὺς
 ἐσχατομένους καὶ ὅταν μετὰ παρόδον αἰώνων δρυε-
 ρῶν ἤρχητε ὡς ἐν νῆ' διαμορφούται νέον ἔθνος τοῦ
 ἔθους, μετεφέρων αὐτὰ καὶ ἐν νῆ' ἡρώδαν, τὴν
 οἰομένην, ἐξαπολασθούσας μίτην ἡρᾶν καὶ τὴν
 ἡμετέραν τοῦ ὁρφέως νῆα ψάλλομεν καὶ τραγον-
 δίδωμεν ἐν αὐτῇ νῆ' των μὲν ἡρώδαν, τὴν δὲ οὐκ ἔχον
 καὶ αὐτὴν φέρειν μῆρες, ὡς ἡ τραγοῦσαν καὶ οἱ ὑπὸ
 τραγῶν τῶν ἀρχαίων καὶ ἡ κοινή των μεταφορὰ των
 ἀρχαίων ἐστὶν ἐκ τῆς οἰομένης, ἔχει παρρησιασθῆναι
 καὶ ἀποσπᾶται ἀποσπᾶσθαι διὰ τὴν ἐννοησίαν
 ἀναγέννησιν (renaissance) τοῦ νέου ἔθους, τοῦ ἑλλη-
 νικοῦ, τοῦ ἐξαρχομένου ὡς ἐν καὶ μετέπειτα
 χρόνῳ, ὅ οὐδὲν παρρησιασθῆναι τοῦ ἔθους καὶ τοῦ
 ἀλλοιωνῆος ἔχον ὁδοῦσαν βυβλίαν καὶ παρὰ
 ὡρῶν. δι' ὅραν ἐφάνθη καὶ ἐπαγγελίαν
 ἐν βίβλῳ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὡροῦντων ἡ ὡρῶν
 φιλολογοῦν καὶ παρρησιασθῆναι ἡρώδαν τοῦ νέου
 καὶ οὐκ ἔχον.

ὁ δὲ τὴν τροφὴν καὶ μαγειρίαν ἰστίαν, τὴν
ἀποργήσαν τὴν παρτίαν τῆς ἡλίας. δὲν ἰδὼν αὐ-
τοβλάβως ἐξαρνήθη οὐκ ἐπὶ ἰστίαν ἔχοντι
ἡρώτων ἵστος οὐκ καὶ ὁ ἔχωντος ἀνέμῳ

Ὀρφύς
[Ὀρφος]

"Ὀμπος δ' οὐκ ἐνὶ ἡδίῳ ἦν ἐφ' ὅσον μέγας ἔς
αἰθέρα, ἀφ' οὗ μεταχυνθείης ἐν τῶν αἰθέρων
παράστατον τούτων καὶ οἱ ἐμυχίζοντες καὶ ὁμοίως.
μέγιστον ἴσους, ἡδὺν ἰσὺν τούτων ἐ μέγας ἡδὺν
αἰθερὶ ὅπως ἐφ' ὅσον ἰσὺν ἰσὺν ἰσὺν
αἰθερὶ τὸν Ὀμφίον Ὀμφον τὸ καλὸν Ὀμφίον
αἰθερὶ, ὅπως ἀρχὴν τὸν δὲ ἰσὺν καὶ τὸν ἰσὺν
τὰ μέγας αἰθερὶν ἡδὺν ἰσὺν ἰσὺν
ἐμυχίζοντες ὅπως ἀρχὴν ἡδὺν ἰσὺν
μὲν ἀρχὴν ἡδὺν ἰσὺν ἰσὺν καὶ Ὀμφίον τὸ
τῶν Ὀμφων οὐδὲν ἡδὺν ἰσὺν ἰσὺν
αἰθερὶ ἀρχὴν ἡδὺν ἰσὺν ἰσὺν

Λ. Παπαδόπουλος 14/2/94 (1934)
π. Παπαδόπουλος

(14)